

Arrest

nr. 215 187 van 15 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en etnische Pashtun te zijn. U bent een ongehuwde soennitische moslim. U kent uw geboortedatum niet maar verklaart 18 jaar oud te zijn, en dat u bent geboren in het dorp Oghz Tangi in het district Shigal van Afghaanse provincie Kunar, waar u ook uw hele leven hebt doorgebracht. Hoewel u nooit naar school bent geweest volgde u wel de koranlessen in de madrassa. Uw broer is lid van de taliban en hij oefende druk uit op u om hen ook te vervoegen.

Hij nam u mee naar de basis van de taliban. Na enkele dagen wapenonderricht besloot uw broer u te betrekken bij een aanval van de talibanstrijders. U mocht eerst nog even langs thuis om uw moeder te zien. U vertelde uw moeder alles en zij wilde niet dat u naar het slagveld zou trekken. Ze stopte u wat geld toe terwijl uw broer er even niet was en droeg u op om naar uw oom aan moederszijde te gaan, die in het districtscentrum woonde. U deed dat en bracht uw oom op de hoogte, die geloofde dat u zou worden beschouwd als spion door uw overhaaste vertrek. Hij regelde voor u een smokkelaar die u naar Europa zou brengen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud hebt u deze versie van de feiten herroepen. U geeft toe dat u hebt gelogen en verklaart dat u een Afghaan bent maar dat u heel uw leven lang in een vluchtelingenkamp in Pakistan hebt gewoond, in Bajaur. Uw familie werd daar lastig gevallen door de Pakistaanse overheid en dus besloot uw vader om u weg te sturen.

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u uw kindertijd te hebben doorgebracht in een vluchtelingenkamp in Kamar Sar, Momand Tehsil in Bajaur Agency (Pakistan). U hebt geen idee waarom uw familie destijds uit Afghanistan is gevlucht. Na een incident met een malek in het kamp werd dat kamp gesloten en moesten de inwoners allemaal vertrekken. Uw familie is daarom verhuisd naar Loy Momand Qalai, dicht bij de grens met Afghanistan, maar nog steeds binnen Pakistan. Zij verbleven daar illegaal. Uw oudere broer had zich ondertussen aangesloten bij de taliban in Afghanistan, net als uw oom. Uw broer en zijn strijders raakten verwickeld in een conflict met de Pakistaanse taliban en uw familie werd door deze Pakistaanse taliban bedreigd. Uw broer had ook een medewerker van de regering bedreigd en zijn groep had zijn zoon ontvoerd en vermoord. De familie van deze jongen bedreigde ook uw familie. Op een gegeven moment werd uw neef ontvoerd omdat zijn broer ook bij de taliban actief was. U hebt enkele maanden doorgebracht in Afghanistan toen u een bezoek bracht aan uw broer, en bij terugkeer in Pakistan oordeelde uw vader dat het voor u te gevaarlijk was om daar te blijven omdat u door zoveel partijen werd bedreigd. U voegt daar ook aan toe dat u in Afghanistan tevens een vrees koestert voor de mensen met wie uw familie een landconflict heeft. Uw familie verliet Afghanistan voor u werd geboren omwille van dit landconflict in Shigal Wa Sheltan, een district van Kunar in Afghanistan, en dit conflict is nog steeds niet opgelost, en daarom kunnen jullie niet terug naar Afghanistan.

Tijdens het derde persoonlijk onderhoud wijzigt u nogmaals op tal van punten uw verklaringen, en legt dan uit dat uw familie vreest voor bloedwraak sinds uw oom aan vaderszijde iemand van de stam Dulkazi heeft vermoord en op zijn beurt door hen werd vermoord. Uw oom is eigenlijk niet bij de taliban maar is een commandant van Daesh. U bent slechts 15 dagen teruggekeerd naar Afghanistan.

Via diverse doorreislanden ging u naar België. Op 19.03.2016 kwam u aan in België en op 22.03.2016 vroeg u asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel.

Bij terugkeer naar Pakistan verklaart u dat u zal worden terug gestuurd naar Afghanistan.

Bij terugkeer naar Afghanistan verklaart u het slachtoffer te worden van de vijanden van uw vader, of gedood te worden door de taliban omdat u in het Westen bent verbleven.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een originele 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs), een kopie van de taskara van uw vader, acht foto's van uw broer, een boekje van Mercy Hospital in Peshawar, een roze briefje gestempeld door het Hoge Commissariaat voor Afghaanse Vluchtelingen en een labo-rapport van het Shaukat Khanum Memorial Cancer Hospital voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u telkens bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 p.2; CGVS 2, p.2; CGVS 3, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerlaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst moet vermeld worden dat u in uw eerste persoonlijk onderhoud volledig andere verklaringen heeft afgelegd over uw woonplaatsen voor uw komst naar België. U verklaarde bij aankomst in België dat u was geboren in Oghz Tangi, district Shigal, in de Afghaanse provincie Kunar, en dat u nooit ergens anders had gewoond. Uw familie zou nog altijd daar wonen (DVZ, Verklaring DVZ, p.4,7; Vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.2-6; CGVS 1, p.6). Het is pas wanneer u uitdrukkelijk wordt geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen dat u toegeeft dat u eigenlijk heel uw leven lang hebt doorgebracht in Pakistan, waar ook de meeste van uw verwanten nog zouden wonen (CGVS 1, p.15-16).

Ook over uw profiel rijzen de nodige twijfels. In de eerste plaats omdat uit het taskara dat u neerlegt en dat volgens u een "volledig origineel en correct" document is (CGVS 3, p.4), blijkt dat u reeds 18 jaar oud was toen u dat document hebt gehaald in 1394 (=2015-2016 in de Westerse kalender), alvorens u naar België bent vertrokken. U bent daarmee geconfronteerd en ontkent dat u meerderjarig was op dat ogenblik. U voegt eraan toe dat u niet wist hoe oud u was op dat ogenblik en dat het leeftijdsonderzoek heeft uitgewezen dat u minderjarig was (CGVS, p.4). Uit het administratief dossier blijkt overigens dat uw leeftijd werd geschat op 18.2 jaar, weliswaar met een marge die niet toeliet om met zekerheid aan te tonen dat u inderdaad meerderjarig was. Indien u werkelijk uw leeftijd niet kent, valt echter niet in te zien hoe u zeker kan weten dat u minderjarig was toen u in Afghanistan was. U blijkt zich daarvoor te baseren op de verklaringen van andere vluchtelingen en op een leeftijdsonderzoek in Oostenrijk (CGVS 3, p.4). Opvallend genoeg hebt u zelf nooit aangegeven via Oostenrijk te zijn gereisd (DVZ, Verklaring DVZ, p.10; Vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.7). Pas als daarnaar gevraagd wordt zegt u in Oostenrijk te zijn opgepakt en dat u daar 4 dagen hebt verbleven (CGVS 1, p.9).

Dat u plots verwijst naar een leeftijdsonderzoek dat door de autoriteiten in Oostenrijk zou zijn uitgevoerd en waarvan u trouwens geen enkel document neerlegt, is zeer eigenaardig. Als dit inderdaad klopt moet er overigens op gewezen worden dat u bij registratie in België aanvankelijk verklaarde dat u was geboren in 1999, iets wat u pas later hebt gewijzigd naar 2001 (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Het is vreemd dat u bij aankomst in België tweemaal een andere leeftijd hebt opgegeven en niet gewoon volstond met de leeftijd die uit het onderzoek zou gebleken zijn. Uit uw verklaringen blijkt alleszins dat u de leeftijd op uw taskara probeerde verdoezelen door te vragen dat men het taskara zou vervalsen, en toen dat niet mogelijk bleek, om een gemanipuleerde kopie ervan op te sturen (CGVS 2, p.6-7). Hieruit blijkt opnieuw dat u weloverwogen stappen hebt gezet om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Dat uw vader, die volgens u ongeletterd is (CGVS 3, p.5), u gewezen heeft op deze tegenstrijdigheid met uw verklaringen (CGVS 2, p.6) moet trouwens ook sterk betwijfeld worden.

In de tweede plaats moet ook onder de aandacht gebracht worden dat u doorheen uw verklaringen blijft benadrukken dat u zelf analfabeet bent (DVZ, Verklaring DVZ, p.4; CGVS 1, p.10, CGVS 2, p.4,7; CGVS 3, p.5-6). U verklaart evenwel ook dat u jarenlang naar de madrassa bent gegaan om koran te lezen, en bevestigt desgevraagd dat u het Arabische alfabet kan lezen, en niet gewoon koranverzen memoriseerde (CGVS 3, p.9). Dat u in het Arabisch lopende teksten kan lezen had u eerder nooit verteld, ook al werd u expliciet gevraagd naar uw talenkennis (CGVS 1, p.10). U bent er ook op attent gemaakt dat het Pashto gebruik maakt van een vereenvoudigd Arabisch alfabet, en geeft dan als antwoord dat u Pashto moeilijk kan lezen, dat u het "een beetje ongeveer" kan lezen en dat u het moeilijk hebt met dagen en datums (CGVS 3, p.9). Wanneer het Commissariaatgeneraal uit uw verklaringen de conclusie trekt dat iemand die een vreemde taal kan lezen niet echt het etiket 'ongeletterde' verdient, houdt u het op de uitspraak: "Wel ik kan het niet lezen, zelfs als ik iets lees dan begrijp ik niet wat ik heb gelezen. Ik heb nooit geprobeerd om het te lezen." (CGVS 3, p.9). Ook hier blijkt duidelijk dat u probeert om het Commissariaat-generaal te bedotten door uw talenkennis en opleidingsniveau verkeerd voor te stellen. Dat mag ook worden afgeleid uit het feit dat u de tolk Pashto niet altijd begreep (CGVS 2, p.13) en woorden gebruikte waarmee de tolk niet vertrouwd was, maar waarin die Urdu dacht te herkennen (CGVS 2, p.11 CGVS 3, p.20) of die door de tolk werden vertaald en opgelijst (CGVS 3, p.26). U geeft dan toe dat uw Pashto doorspekt is met woorden uit het Urdu omdat u zo lang in Pakistan hebt verbleven, maar voegt er in dezelfde adem aan toe dat u die taal niet machtig bent (CGVS 3, p.26). Dat u voldoende vaak met deze taal in contact kwam om ze op te nemen in uw eigen woordenschat maar toch geen Urdu spreekt, dient enigszins betwijfeld te worden.

Los van deze zaken overtuigen uw verklaringen over uw nationaliteit, verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België niet. Deze doen integendeel sterke twijfels rijzen over uw werkelijke nationaliteit. U legt wisselende verklaringen af over hoe lang u in Afghanistan bent geweest: u hebt het eerst over hoe u 3 maand voor uw vertrek naar Europa uw taskara hebt gehaald (CGVS 2, p.6), dat u ongeveer twee maand in Afghanistan bent gebleven en dat u nog een maand in Pakistan was om uw vertrek te regelen (CGVS 2, p.11). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer 15 dagen te hebben doorgebracht bij uw verwanten in Afghanistan (CGVS 3, p.7) en als men u wijst op het verschil in uw verklaringen, minimaliseert u het belang van uw eerdere verklaringen want "[d]at was de vorige keer, het is gedaan." (CGVS 3, p.7), een uitspraak die indicatief is voor het gebrek aan ernst waarmee u deze procedure bejegt.

Het valt op dat u het kamp in Pakistan waar u zou zijn geboren niet meteen bij naam kan noemen. U weet wel dat uw familie na vertrek uit het kamp in een dorp Omarai is gaan wonen, maar de naam van het vluchtelingenkamp kent u niet. U zegt dat het gewoon Bajaur heette (CGVS 1, p.16). Bajaur is de naam van de agency in Pakistan, het hele gebied dus. Het is pas tijdens uw tweede gehoor dat u het kamp bij naam noemt: Kamar Sar (CGVS 2, p.7). Het is op zijn zachtst gezegd eigenaardig dat u uw geboorteplaats niet spontaan kan vermelden. Daarenboven haalt u de zaken later door elkaar wanneer u verklaart dat u bent geboren in "Umari, Qamar Sar" (CGVS 3, p.6-7), waarmee u aangeeft dat dit een en dezelfde plaats is. U verwijst later naar het vluchtelingenkamp Badise nabij Qamar (CGVS 3, p.15). Uw verklaringen wekken sterk de indruk dat u zelf de plaatsnamen niet uit elkaar kan houden.

Verder zegt u ook onwetend te zijn over de reden dat uw familie voor uw geboorte uit Afghanistan zou zijn gevlucht. U wilde hen dat vragen voor uw tweede gehoor maar kon uw ouders niet bereiken, en houdt het er dus op dat het te maken had met de "insurgentie" (rebellengroepen) (CGVS 2, p.10). Even later in hetzelfde gehoor lijkt u deze vraag en uw antwoord vergeten te zijn wanneer u plots verwijst naar de vijanden van uw familie, de mensen uit uw dorp met wie jullie een landconflict hebben.

Gevraagd naar waarom u nooit eerder hebt verteld over dit conflict beweert u dat er nooit eerder gevraagd is naar de reden dat uw familie uit Afghanistan is gevlucht (CGVS 2, p.14), iets wat door de feitelijke vaststellingen wordt tegengesproken. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat de vlucht van uw ouders zich voor uw geboorte heeft afgespeeld, mag er toch nog steeds van u verwacht worden dat u over deze gebeurtenis en de nasleep ervan consistente verklaringen aflegt. Dat u zelfs binnen eenzelfde gehoor tegenstrijdige verklaringen aflegt hierover ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid.

Verder is uw kennis over uw vaderland Afghanistan bijzonder summier en gebrekkig. Ook dit valt niet te rijmen met uw beweerde Afghaanse identiteit.

Zo kon u geen antwoord geven op de eenvoudige vraag om enkele steden in Afghanistan bij naam te noemen: u vermeldt de hoofdstad Kabul, en de provincies Nangarhar en Baghlan. Als het Commissariaat-generaal u erop wijst dat u de namen van provincies en steden door elkaar haalt en dat u opnieuw mag antwoorden zegt u dat Kabul een grote stad is en dat u het verder niet weet (CGVS 3, p.13). U vermeldt later dat de plaatsen Maidan Shar en Logar in de omgeving van Kabul liggen (CGVS 3, p.25) en lijkt dus niet te weten dat Maidan Shar ook een stad is, meerbepaald de hoofdstad is van Wardak. Omdat u Nangarhar bij naam noemt wordt u gevraagd welke steden daar gelegen zijn. U denkt dat de stad Nangarhar zijn naam aan de provincie heeft gegeven (CGVS 3, p.25). Zelfs als u het hebt over de hoofdweg vanuit Peshawar die in Torkham de grens oversteekt, komt de naam Jalalabad niet bij u op (CGVS 3, p.25). Door zijn ligging op die weg is Jalalabad, een van de grootste steden van Afghanistan, een spil van economische activiteit in de regio. Dat u deze naam helemaal niet in verband kan brengen met de provincie Nangarhar is zeer eigenaardig voor iemand die beweert uit de grensstreek afkomstig te zijn. De slotsom van al deze vaststellingen is dat uw kennis weinig doorleefd overkomt, en integendeel een sterk ingestudeerde indruk maakt. U geeft tenslotte zelf toe dat u informatie over Kunar had gememoriseerd (CGVS 3, p.21) en er moet ook op gewezen worden dat u tijdens het eerste gehoor de hele tijd probeerde om uw jarenlange verblijf in die provincie aannemelijk te maken door details te vermelden die u vermoedelijk vanbuiten hebt geblokt, aangezien u het er zelf op houdt dat u tijdens heel uw leven slechts 15 dagen hebt doorgebracht in Afghanistan (CGVS 3, p.7). Dat u gevraagd naar de landcode voor Afghanistan ook meteen telecomoperatoren begint af te rammelen (CGVS 3, p.14), en wel namen van Afghaanse maanden kan opsommen zonder deze in enige context te kunnen plaatsen (CGVS 1, p.6), lijkt er vooral op te wijzen dat u zoveel mogelijk probeert te reproduceren van wat u denkt dat het Commissariaat-generaal wilt horen, zonder dat deze zaken voor u een gekende en vertrouwde realiteit zijn.

Ook over belangrijke figuren in Afghanistan kan u maar weinig vertellen. U kent Ashraf Ghani, Abdullah, Karzai en Daoud Khan (CGVS 3, p.13). De legendarische verzetsstrijder Ahmad Shah Masoud, wiens portret in de Afghaanse gemeenschap vaak voorkomt, kent u dan weer niet. U vraagt zich af of hij een taliban leider is (CGVS 3, p.13). Ook Hekmatyar, de leider van Hezb-e Islami, is volgens u een talibanleider (CGVS 3, p.13). Hekmatyar speelde niet alleen in het verleden een belangrijke rol in de Afghaanse politiek, op het moment dat u in Kunar was, was dat een bolwerk van zijn beweging (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.1). Vervolgens gevraagd naar Kashmir Khan, een van de bekendste commandanten van Hezb-e Islami en die zelf in Kunar is gevestigd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2), zegt u van hem gehoord te hebben en zegt u dat hij misschien iets te maken heeft met Hezb-e Islami (CGVS 3, p.23). U kan verder helemaal niets over hem vertellen (CGVS 3, p.25). Voor iemand wiens afkomst in die provincie zou liggen, jarenlang net over de grens met Kunar heeft gewoond en die in Kunar nog steeds familie zou hebben wonen (CGVS 3, p.5,7) is deze lacune in uw kennis verbazend, zeker omdat u zelf zegt dat Hezb-e Islami actief is in Kunar (CGVS 3, p.23). Hoewel u met enige moeite kan aangeven welke kleur het vaandel van de taliban en Daesh tooien, weet u ook niet dat Hezb-e Islami groene vlaggen gebruikt (CGVS 3, p.23). Gevraagd naar wie de grote leider was van de taliban, omdat u zelf altijd naar hen verwijst, geeft u toe dat u ook niet weet wie er aan het hoofd van deze beweging stond (CGVS 3, p.16). Mollah Omar stond jarenlang aan het hoofd van de taliban, en zijn dood in 2013 werd pas in 2015, kort voor uw vertrek, officieel bevestigd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.3). Voor iemand wiens broer en oom voor de taliban zouden hebben gevochten (CGVS 3, p.7,20) is dat ook een vreemd hiaat in uw kennis. Uw oom Haji zou nog steeds bekend zijn omdat hij ooit een Russische helikopter heeft neergehaald. Toch kan u niets vertellen over wie aan de zijde van uw oom heeft gestreden en of hij nadien nog steeds banden had met zijn toenmalige strijdmakkers van de mujahedin (CGVS 3, p.17), wat de geloofwaardigheid van deze uitspraak toch ondergraaft.

U herkent Dostum als de deputy van Ashraf Ghani (CGVS 3, p.24) maar omschrijft hem als de leider van de Farsi-sprekers en legt niet de link met de Oezbeken waarvan u ooit hebt gehoord (CGVS 3, p.24). Over de Pansjiri's kan u ook niet de minste info geven (CGVS 3, p.24), zelfs al was het maar de eenvoudige vaststelling dat Pansjiri's afkomstig zijn uit de Pansjir-vallei in Afghanistan. U hebt het steevast over Farsi als u Dari bedoelt (CGVS 3, p.24) en vernoemt niet één keer de Tadzjiken, de tweede grootste bevolkingsgroep in Afghanistan. Gevraagd naar rijke en machtige Afghanen die hulp bieden aan Afghaanse vluchtelingen in Pakistan noemt u Altaf Hussain en Mansur Pashtun (CGVS 3, p.24-25). Dit zijn allebei Pakistaanse politici (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4). U kan ook niet duiden welke groep of partij het vluchtelingenkamp controleerde waar uw familie heeft gewoond en met wie zij dus banden zouden hebben gehad (CGVS 3, p.12-13). Volgens u hebben ze ook geen enkel contact meer gehouden met de leiding van het kamp waarin ze al die jaren hadden verbleven (CGVS 3, p.18), wat gezien hun precarie situatie verwondering wekt.

U noemt twee Afghaanse radiozenders bij naam als u wordt gevraagd of u radio luisterde, maar wanneer gevraagd naar Afghaanse zangers of muzikanten, toch een voldoende eenvoudige vraag voor iemand die naar Afghaanse radio luisterde, komt u niet verder dan een verwijzing naar Tandi Kochi. Volgens u zijn er veel zangers maar hun namen bent u vergeten omdat u analfabeet bent (CGVS 3, p.13). Het valt moeilijk in te zien waarom uw voorgehouden ongeletterdheid een invloed zou hebben om hetgeen u hoorde op de radio te herinneren. Deze zaken staan volledig los van elkaar. Het Commissariaat-generaal heeft geen informatie gevonden over een Afghaanse zanger met die naam en kan dus bevestigen noch ontkennen dat hij bestaat. De naam Ahmad Zahir, mogelijk de bekendste Afghaanse muzikant ooit, iemand wordt omgeschreven als een nationale held (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5) doet bij u ook geen belletje rinkelen: u antwoordt met stelligheid dat hij momenteel de provincie Nangarhar vertegenwoordigt in het Afghaanse parlement (CGVS 3, p.14).

U vertoont ook opvallend weinig interesse in uw land van herkomst. Zo ontkent u kortweg het nieuws uit Afghanistan te volgen (CGVS 3, p.14). U verklaart later dat u wel nieuwskanalen hebt "geliket" maar dat u het niet zelf kan lezen (CGVS 3, p.21). Aangezien hierboven reeds is aangehaald dat u toegeeft Arabisch te kunnen lezen moet deze hindernis sterk gerelativeerd worden, en bovendien beschikt u over een smartphone (CGVS 3, p.6) waarmee u een bijna onbeperkte hoeveelheid aan audiovisuele nieuwsberichten kan volgen. Dat u verklaart geen nieuws uit Afghanistan te volgen getuigt dus vooral van een merkwaardige desinteresse in het land waarop u trots lijkt zijn (CGVS 3, p.26).

U erkent dat u niet veel weet over Afghanistan. Los van de uitspraken die tonen dat u weinig belangstelling aan de dag legt voor wat daar aan de hand is, wijst u er ook op dat jullie in Pakistan woonden en niet durfden praten over Afghanistan omdat iemand het zou kunnen horen en dat jullie daardoor problemen zouden kunnen krijgen (CGVS 3, p.14). Dat is een weinig overtuigende uitleg voor uw povere kennis over Afghanistan. Uw familie zou ook beschikking hebben gehad over vluchtelingenkaarten in Pakistan, maar om jullie Afghaanse nationaliteit te verhullen zou uw familie deze kaarten hebben weggegooid (CGVS 1, p.16, CGVS 2, p.3, CGVS 3, p.17). Het valt nauwelijks ernstig te nemen dat uw familie gelooft dat het vernielen van deze kaarten de Pakistaanse autoriteiten voor de gek zou houden, a fortiori omdat uw vader niet alleen documenten van zijn tijd in het vluchtelingenkamp had bewaard, maar ook en vooral omdat hij volgens u in Afghanistan een taskara was gaan halen, iets wat zijn nationaliteit even duidelijk zou aantonen als een vluchtelingenkaart van Pakistan (CGVS 3, p.15). U verklaart eerst ook niet te weten waarom uw vader naar Afghanistan terugreisde, om dan toe te voegen dat uw vader heimelijk naar Afghanistan ging als er een begrafenis is (CGVS 3, p.15). U geeft ook geen afdoende uitleg als u wordt gevraagd op welke manier de afwezigheid van officiële vluchtelingenkaarten voordelig zou zijn voor uw familie (CGVS 3, p.17). Dat u trouwens verklaart dat uw familie ondertussen misschien wel weer kaarten heeft (CGVS 1, p.17) getuigt niet van een doorleefde ervaring van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Het mag immers worden aangenomen dat deze gemeenschap er goed van op de hoogte is dat men dergelijke kaarten alleen kan verlengen, en een nieuwe kaart alleen krijgt op vertoon van de oude kaarten (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6). Ondanks het feit dat u erop gewezen bent dat u mogelijk bij UNHCR kan laten bevestigen dat uw familie in Pakistan als vluchtelingen geregistreerd stonden (CGVS 2, p.5-6; CGVS 3, p.17-18) hebt u geen enkel document daaromtrent neergelegd en blijkt u daartoe zelfs geen poging ondernomen te hebben. U lijkt de naam van hulporganisatie UNHCR zelfs voor het eerst te horen op het CGVS, wat bizar is in het licht van wat de UNHCR betekent voor vluchtelingen in Pakistan.

Ook over andere hulporganisaties die actief waren in de kampen kan u niets zeggen, iets dat u wijt aan uw jonge leeftijd toen jullie het kamp hebben verlaten (CGVS 3, p.15). Het is overigens ook frappant dat u verklaart dat uw familie niet genoeg roepies heeft om zich elders in Afghanistan te vestigen (CGVS 2, p.14), terwijl u beweert dat Afghanen die terugkeren naar hun land van de huidige president een huis cadeau krijgen (CGVS 3, p.23), een financiële ondersteuning die een terugkeer veel makkelijker zou maken voor hen. Uw bewering dat jullie niet kunnen terugkeren omdat jullie vijanden daar voor de overheid werken is ook niet aannemelijk omdat verschillende familieleden zijn teruggekeerd naar Afghanistan (CGVS 3, p.7), verwanten van u nog steeds de grond in uw herkomstdorp bewerken (CGVS 3, p.7) en u zelf uw dorp hebt bezocht om net als uw vader een taskara te laten maken en bij uw tante te verblijven (CGVS3, p.7,18). U wijzigde bovendien uw verklaringen: daar waar u het tijdens uw tweede gehoor plots had over een landconflict (CGVS 2, p.14), doet u tijdens het laatste interview een verhaal over bloedwraak (CGVS 3, p.11). Doorheen uw verklaringen hebt u dus geen aannemelijk beeld geschetst van de levensomstandigheden en realiteit van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan.

Tot slot moet er nog gewezen worden op de ongeloofwaardige uitspraken die indiceren dat u geen klare wijn schenkt over het netwerk waarover u beschikt. Zo blijkt u op Facebook bevriend te zijn met Pakistanen over het hele land (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7). Nochtans hebt u Facebook pas ontdekt in Europa, en kende u Facebook niet toen u in Pakistan woonde. U hebt pas in België een profiel aangemaakt (CGVS 2, p.7). Dat u kennelijk contact houdt met mensen in andere delen van Pakistan verklaart u in eerste instantie door erop te wijzen dat mensen uit uw streek, Bajaur, kunnen vertrekken om elders te gaan studeren of werken. U kent deze mensen niet persoonlijk, zo beweert u, maar aanvaardt telkens de requests die zij sturen. Omgekeerd kennen zij u wel want toen het nog veilig was in Bajaur kwamen mensen daar vaak picknicken in een aangenamer klimaat (CGVS 3, p.18-19). Deze uitleg over waarom een illegale Afghaanse vluchteling die beweert te kunnen lezen noch schrijven vrienden heeft die van Pakistaanse universiteiten zijn afgestudeerd is allerm minst overtuigend te noemen, zeker als u pas na aankomst in België met Facebook begonnen bent, en dus al lang uit hun leven bent verdwenen. U verklaart dat meer dan de helft van uw Facebookvrienden Afghanen zijn, en dat enige twijfel over uw nationaliteit op basis van uw bezigheden op Facebook derhalve onterecht is (CGVS 3, p.19). Vervolgens ontkent u een van uw Facebookvrienden in uniform te herkennen als die u wordt getoond, en speculeert u dat zij op uw Facebook zijn verschenen omdat u soms andermans toestel gebruikt om in te loggen op Facebook (CGVS 3, p.20). U gaf eerder ook aan dat u de namen van andere Facebookcontacten niet herkende, en vertelt dan over iemand die u onderweg hebt ontmoet en wiens Facebook-ID u had gekregen (CGVS 3, p.15). Dat lijkt te wringen met uw uitleg dat u pas in België een profiel hebt aangemaakt. De oom die via Facebook de foto's heeft doorgestuurd die u hebt neergelegd kan u ook niet tonen: u hebt hem per ongeluk gewist uit uw vriendenlijst en kan hem sindsdien niet meer terugvinden (CGVS 3, p.6). Met deze weinig aannemelijke verklaringen versterkt u enkel de indruk dat u probeert om een goed zicht op uw netwerk en uw werkelijke levensomstandigheden te verhinderen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Shigal gelegen in de provincie Kunar en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens elk persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, te weten op 12 maart 2018, 09 april 2018 en 26 juni 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de ernstige twijfels aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit.

U blijft volharden in uw verklaringen en houdt vol dat u de Afghaanse nationaliteit hebt, en dat uw oom de enige van uw familie is die een Pakistaanse identiteitskaart heeft, die hij frauduleus zou hebben verkregen (CGVS 3, p.20). Uw netwerk in Pakistan zou het gevolg zijn van uw jarenlange verblijf in Pakistan (CGVS 3, p.19). Er dient nochtans op gewezen te worden dat u verklaart dat uw familie een verborgen bestaan leidt in de bergen (CGVS 3, p.14) en dat u zelf nooit enig ander werk hebt gedaan dan geiten hoeden in de bergen (CGVS 3, p.10). Dit valt moeilijk in overeenstemming te brengen met de connecties die u in Pakistan blijkt te hebben. U gaf geen aanwijzing van een andere nationaliteit. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De documenten die u hebt neergelegd veranderen deze beoordeling niet. In de eerste plaats beschikt het Commissariaat-generaal over informatie waaruit blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten makkelijk te verkrijgen zijn en dus veelvuldig voorkomen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8). U relativeert ook zelf de bewijswaarde van deze stukken door eerst te verklaren dat zij volledig correct zijn alvorens te vertellen over hoe u probeerde dit document te laten aanpassen totdat de inhoud ervan beter overeenstemde met uw verklaringen, zoals hierboven opgemerkt. De foto's die u neerlegt bieden geen enkele garantie over de echtheid van wat zij zouden afbeelden. Dergelijke beelden zijn eenvoudig in scène te zetten, iets wat ook blijkt uit uw verklaringen over de zoons van uw oom die op Facebook foto's posten met een Kalashnikov (CGVS 3, p.22). Bovendien tonen deze foto's op geen manier uw herkomst of nationaliteit aan. Uit deze foto's valt namelijk helemaal niet af te leiden of de mensen die erop staan deel uitmaken van een groepering en zo ja welke, en waar en wanneer deze foto's zijn gemaakt. De papieren van medische behandeling in Pakistan hebben geen enkele band met uzelf en tonen ook geen nationaliteit aan. Ook het roze papier dat u neerlegt en dat deel zou uitmaken van een kampboekje heeft geen enkele band met uzelf. De enveloppes die u neerlegt tonen hoogstens dat u in de grensstreek van Afghanistan mensen kent. Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen hierover weinig consistent zijn. Zo probeert u uit te leggen waarom een van de enveloppes is verstuurd vanuit Nangarhar, terwijl op de enveloppe staat dat deze vanuit Kunar is verstuurd (CGVS 2, p.7). De andere enveloppe is verstuurd vanuit Peshawar, in omstandigheden die u niet kan toelichten (CGVS 3, p.5).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker geeft het volgende feitenrelaas omtrent de reden van zijn vlucht:

"Verzoeker bezit de Afghaanse nationaliteit en is etnische Pashtun. Hij is een ongehuwde soennitische moslim. Zijn familie woonde in het dorp Oghz Tangi, in het district Shigal van Afghaanse provincie Kunar, en is uit Afghanistan naar Pakistan gevlucht omwille van een landconflict die nog steeds niet is opgelost. Daarna is de verzoeker geboren in een vluchtelingenkamp in Kamar Sar, Mamond Tehsil in Bajaur Agency (Pakistan), waar hij zijn kindertijd heeft doorgebracht.

Toen Meneer A. ongeveer acht jaar oud was, na een incident met een malek in het vluchtelingenkamp werd dat kamp gesloten, en de inwoners moesten allemaal vertrekken. Zijn familie is daarom verhuisd naar Loy Mamond Qalai, dicht bij de grens met Afghanistan, maar nog steeds binnen Pakistan. Zij verbleven daar illegaal.

Zijn oudere broer had zich ondertussen aangesloten bij de Taliban in Afghanistan. Zijn broer en zijn strijders raakten verwickeld in een conflict met de Pakistaanse Taliban en de familie van Meneer A. werd door deze Pakistaanse Taliban bedreigd. Zijn broer had ook een medewerker van de regering bedreigd en zijn groep had zijn zoon ontvoerd en vermoord. De familie van deze jongen bedreigde ook de familie van verzoeker. Op een gegeven moment werd de neef van verzoeker ontvoerd omdat zijn broer ook bij de Taliban actief was. Verzoeker heeft een korte periode doorgebracht in Afghanistan toen hij een bezoek bracht aan zijn broer, en bij terugkeer in Pakistan oordeelde zijn vader dat het voor hem te gevaarlijk was om daar te blijven omdat hij door veel partijen werd bedreigd.

Hij kan niet terug naar Afghanistan omwille van de Taliban en de mensen die met zijn familie een landconflict in Shigal hebben."

2.1.2. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing volgende schendingen bevat: *"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955, van artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."*

Omtrent de verklaringen van verzoeker en de medewerkingsplicht stelt hij:

"Verzoeker heeft onmiddellijk herkend te hebben gelogen aan het begin van de asielprocedure. Vanaf dat moment heeft hij alleen nog maar de waarheid verteld. Verzoeker is zich ervan bewust dat hij een fout heeft gemaakt door valse verklaringen af te leggen. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat Meneer A. als minderjarige in België is aangekomen. Hij was bang om naar huis gestuurd te worden, en hij dacht dat hij met dergelijke valse verklaringen gemakkelijker internationale bescherming zou kunnen genieten. Nu hij ouder en gerijpt is, betreurt hij zijn keuze bitter."

Inzake zijn Afghaanse nationaliteit stelt verzoeker:

"Volgens het CGVS werd er vastgesteld dat er voor verschillende redenen geen geloof kan worden gehecht aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker (bdz.2 van de bestreden beslissing).

Ten eerste, ter ondersteuning van zijn asielaanvraag legde de verzoeker met name zijn originele 'taskara' (Afghaanse identiteitsbewijs) en een kopie van het taskara van zijn vader. In tegenstelling tot de bestreden beslissing bewijzen deze documenten dat Meneer A. de Afghaanse nationaliteit bezit.

Inderdaad beweerde het CGVS dat Meneer A. reeds 18 jaar oud was toen hij dat document heeft gehaald in 1394 (= 2015-2016 in de Westerse kalender), alvorens hij naar België is vertrokken. Meneer A. erkende echter dat hij op dat ogenblik minderjarig was. De realiteit is in feite dat het taskara van verzoeker een origineel en niet vervalst document is, en dat de verzoeker niet wist hoe oud hij was op dat moment en dat een leeftijdsonderzoek in Oostenrijk heeft uitgewezen dat hij minderjarig was.

Verschillende bronnen tonen aan dat Afghanen zich over het algemeen niet bewust zijn van hun leeftijd : [landeninformatie]

Het feit dat Afghanen hun leeftijd niet kennen, betekent dat de geboortedatum op hun taskara vaak willekeurig wordt gekozen op basis van hun fysieke verschijning. Inderdaad volgens het Franse krant 'La dépêche' (stuk 7), "(...)".

Bijgevolg kan het CGVS zich dus niet beroepen op de valse leeftijd of geboortedatum van Meneer A. op zijn taskara om te stellen dat dit document niet origineel en vervalst is.

Ten tweede baseert het CGVS zich op het feit dat de verzoeker een summier en gebrekkig kennis over Afghanistan' heeft om te bevestigen dat hij geen Afghaanse nationaliteit bezit (bdz. 3-4 van de bestreden beslissing). Het is echter begrijpelijk dat Meneer A. niet alle steden van Afghanistan kan noemen, dat hij de belangrijke figuren van dit land niet kent of dat hij geen Afghaanse zangers kan benoemen, aangezien hij in Pakistan is geboren en daar voornamelijk leefde. Ook het feit dat Meneer A. "weinig interesse" in Afghanistan vertoont, een land waarin hij nooit echt heeft geleefd, is niet een relevante factor waarmee rekening moet worden gehouden.

Bij al deze elementen, en rekening houdend met het feit dat de verzoeker zijn taskara en een kopie van het taskara van zijn vader ter ondersteuning van zijn verzoek tot internationale bescherming heeft verstrekt, moet worden geconcludeerd dat de verzoekerde afghaanse nationaliteit bezit.

Ten derde in de zaak Singh en anderen v. België, die sterk op de onderhavige zaak lijkt, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens België veroordeeld voor de schending van de artikelen 3 en 13 van het EVRM. Volgens het Hof : (...)

In casu heeft het CGVS niet onderzocht of Meneer A. gevaar liep in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het feit dat het CGVS twijfelt aan de nationaliteit van verzoeker en zijn geloofwaardigheid ontslaat hem echter niet van de verplichting om na te gaan of de verwijdering van verzoeker met artikel 3 verenigbaar is."

Aangaande het feit dat Meneer A. zijn hele leven in Pakistan heeft geleefd stelt verzoeker:

"Het CGVS betwijfelt of Meneer A. in het vluchtelingenkamp in Kamar Sar (Pakistan) is geboren, met name omdat hij de naam van dat kamp niet direct kon geven (bdz. 3 van de bestreden beslissing), omdat hij niet kon zeggen wie controleerde het kamp toen hij daar met zijn familie leefde (bdz. 4 van de

bestreden beslissing), en omdat hij de namen van de internationale organisaties aanwezige in het kamp niet kon noemen (bdz. 5 van de bestreden beslissing). Ermoet echter rekening mee worden gehouden dat Meneer A. het kamp met zijn gezin verliet toen hij nog een klein kind was (ongeveer acht jaar oud). Het is dus normaal dat hij niet veel herinneringen heeft aan die tijd."

Aangaande de algemene situatie in Afghanistan en Pakistan, en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet voert verzoeker aan:

"Verzoeker vraagt dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat hij een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

(...)

- *Aangaande de algemene situatie in Afghanistan*

In casu geven verschillende rapporten en andere bronnen aan dat de situatie in het district Shigal Wa Sheltan van Afghaanse provincie Kunar, waar de familie van Meneer A. vandaan komt, dramatisch is.

Inderdaad bevestigt the European Asylum Support Office zelf de aanwezigheid van de Taliban in het district Shigal Wa Sheltan (stuk 8): (landeninformatie)

Bovendien is de veiligheidssituatie in de provincie Kunar in het algemeen zeer onstabiel : (landeninformatie)

- *Aangaande de algemene situatie in Pakistan*

Als Uw Raad tot de conclusie komt dat de verzoeker niet de Afghaanse nationaliteit bezit, en besluit hem zo nodig terug te sturen naar Pakistan, moet er rekening mee worden gehouden dat het ook niet mogelijk is om Meneer A. terug te sturen naar dit land omwille van het grote risico van latere repatriëring naar Afghanistan : (landeninformatie)

- *Conclusie*

Een complete en grondige lezing van de verschillende informaties die in het administratief dossier staan, zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Daarop is het belangrijk te benadrukken dat overeenkomstig artikel 3 EVRM, mag niemand worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De beslissing die de verwijdering van een vreemdeling betreft kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na zijn verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Zoals hierboven getoond, zijn er meerderen bronnen dat aantonen dat Afghanistan en Pakistan niet veilig zijn."

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekers feitenrelaas in het verzoekschrift geen melding maakt van de feiten die hij tijdens het derde persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalde. De bestreden beslissing stelt omtrent deze feiten: *"Tijdens het derde persoonlijk onderhoud wijzigt u nogmaals op tal van punten uw verklaringen, en legt dan uit dat uw familie vreest voor bloedwraak sinds uw oom aan vaderszijde iemand van de stam Dulkazi heeft vermoord en op zijn beurt door hen werd vermoord. Uw oom is eigenlijk niet bij de taliban maar is een commandant van Daesh. U bent slechts 15 dagen teruggekeerd naar Afghanistan."*

De vaststelling dat verzoeker in het verzoekschrift geen melding maakt van voormelde feiten die hij aanhaalde tijdens zijn derde gehoor ondergraven manifest de geloofwaardigheid van zijn relaas. Aan verzoekers relaas kan omwille van de inconsistentie van zijn afgelegde verklaringen doorheen de drie gehoren geen geloof worden gehecht. Verzoeker kan bijgevolg in het geheel niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij de waarheid vertelde nadat hij er bewust van was dat hij een fout maakte door aan het begin van de asielprocedure valse verklaringen af te leggen; verzoeker blijkt immers te hebben volhard in het afleggen van tegenstrijdige verklaringen.

2.2.3.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting is van artikel 2, f) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een Richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde Richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, n) van de voornoemde Richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de *“nationaliteit”* begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés”*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

2.2.3.2. De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een verzoeker om internationale bescherming een document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de streek te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Verzoeker voert aan dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft. Hij verwijst hiervoor naar: (i) zijn bijgebrachte originele taskara en de kopie van de taskara van zijn vader; (ii) landeninformatie waaruit blijkt dat Afghanen zich in het algemeen niet bewust zijn van hun leeftijd; (iii) het feit dat hij in Pakistan is geboren en voornamelijk daar leefde; dit verklaart zijn summiere en gebrekkige kennis van Afghanistan.

Voormeld verweer is echter niet dienstig om de bestreden beslissing dienstig te weerleggen waar deze stelt inzake de taskara en verzoekers leeftijd: *“Ook over uw profiel rijzen de nodige twijfels. In de eerste plaats omdat uit het taskara dat u neerlegt en dat volgens u een “volledig origineel en correct” document is (CGVS 3, p.4), blijkt dat u reeds 18 jaar oud was toen u dat document hebt gehaald in 1394 (=2015-*

2016 in de Westerse kalender), alvorens u naar België bent vertrokken. U bent daarmee geconfronteerd en ontkent dat u meerderjarig was op dat ogenblik. U voegt eraan toe dat u niet wist hoe oud u was op dat ogenblik en dat het leeftijdsonderzoek heeft uitgewezen dat u minderjarig was (CGVS, p.4). Uit het administratief dossier blijkt overigens dat uw leeftijd werd geschat op 18.2 jaar, weliswaar met een marge die niet toeliet om met zekerheid aan te tonen dat u inderdaad meerderjarig was. Indien u werkelijk uw leeftijd niet kent, valt echter niet in te zien hoe u zeker kan weten dat u minderjarig was toen u in Afghanistan was. U blijkt zich daarvoor te baseren op de verklaringen van andere vluchtelingen en op een leeftijdsonderzoek in Oostenrijk (CGVS 3, p.4). Opvallend genoeg hebt u zelf nooit aangegeven via Oostenrijk te zijn gereisd (DVZ, Verklaring DVZ, p.10; Vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.7). Pas als daarnaar gevraagd wordt zegt u in Oostenrijk te zijn opgepakt en dat u daar 4 dagen hebt verbleven (CGVS 1, p.9). Dat u plots verwijst naar een leeftijdsonderzoek dat door de autoriteiten in Oostenrijk zou zijn uitgevoerd en waarvan u trouwens geen enkel document neerlegt, is zeer eigenaardig. Als dit inderdaad klopt moet er overigens op gewezen worden dat u bij registratie in België aanvankelijk verklaarde dat u was geboren in 1999, iets wat u pas later hebt gewijzigd naar 2001 (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Het is vreemd dat u bij aankomst in België tweemaal een andere leeftijd hebt opgegeven en niet gewoon volstond met de leeftijd die uit het onderzoek zou gebleken zijn. Uit uw verklaringen blijkt alleszins dat u de leeftijd op uw taskara probeerde verdoezelen door te vragen dat men het taskara zou vervalsen, en toen dat niet mogelijk bleek, om een gemanipuleerde kopie ervan op te sturen (CGVS 2, p.6-7). Hieruit blijkt opnieuw dat u weloverwogen stappen hebt gezet om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Dat uw vader, die volgens u ongeletterd is (CGVS 3, p.5), u gewezen heeft op deze tegenstrijdigheid met uw verklaringen (CGVS 2, p.6) moet trouwens ook sterk betwijfeld worden.”

Zelfs indien uit de geciteerde landeninformatie zou blijken dat Afghanistan “over het algemeen niet bewust zijn van hun leeftijd” kan van verzoeker worden verwacht dat hij in zijn eigen verklaringen consistent blijft omtrent zijn leeftijd. De voormelde motivering omtrent verzoekers leeftijd en taskara vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad.

Verzoekers verwijzing naar zijn leven in Pakistan teneinde zijn onwetendheid over Afghanistan te verklaren kan evenmin worden aangenomen. Verzoekers gebrek aan kennis is dermate frappant dat niet aangenomen kan worden dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft. Dit klemmt des te meer omdat blijkt dat hij ook kennis heeft ingestudeerd, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

De navolgende motivering van de bestreden beslissing wordt door de Raad overgenomen:

“Zo kon u geen antwoord geven op de eenvoudige vraag om enkele steden in Afghanistan bij naam te noemen: u vermeldt de hoofdstad Kabul, en de provincies Nangarhar en Baghlan. Als het Commissariaat-generaal u erop wijst dat u de namen van provincies en steden door elkaar haalt en dat u opnieuw mag antwoorden zegt u dat Kabul een grote stad is en dat u het verder niet weet (CGVS 3, p.13). U vermeldt later dat de plaatsen Maidan Shar en Logar in de omgeving van Kabul liggen (CGVS 3, p.25) en lijkt dus niet te weten dat Maidan Shar ook een stad is, meerbepaald de hoofdstad is van Wardak. Omdat u Nangarhar bij naam noemt wordt u gevraagd welke steden daar gelegen zijn. U denkt dat de stad Nangarhar zijn naam aan de provincie heeft gegeven (CGVS 3, p.25). Zelfs als u het hebt over de hoofdweg vanuit Peshawar die in Torkham de grens oversteeft, komt de naam Jalalabad niet bij u op (CGVS 3, p.25). Door zijn ligging op die weg is Jalalabad, een van de grootste steden van Afghanistan, een spil van economische activiteit in de regio. Dat u deze naam helemaal niet in verband kan brengen met de provincie Nangarhar is zeer eigenaardig voor iemand die beweert uit de grensstreek afkomstig te zijn. De slotsom van al deze vaststellingen is dat uw kennis weinig doorleefd overkomt, en integendeel een sterk ingestudeerde indruk maakt. U geeft tenslotte zelf toe dat u informatie over Kunar had gememoriseerd (CGVS 3, p.21) en er moet ook op gewezen worden dat u tijdens het eerste gehoor de hele tijd probeerde om uw jarenlange verblijf in die provincie aannemelijk te maken door details te vermelden die u vermoedelijk vanbuiten hebt geblokt, aangezien u het er zelf op houdt dat u tijdens heel uw leven slechts 15 dagen hebt doorgebracht in Afghanistan (CGVS 3, p.7). Dat u gevraagd naar de landcode voor Afghanistan ook meteen telecomoperatoren begint af te rammelen (CGVS 3, p.14), en wel namen van Afghaanse maanden kan opsommen zonder deze in enige context te kunnen plaatsen (CGVS 1, p.6), lijkt er vooral op te wijzen dat u zoveel mogelijk probeert te reproduceren van wat u denkt dat het Commissariaat-generaal wilt horen, zonder dat deze zaken voor u een gekende en vertrouwde realiteit zijn.

Ook over belangrijke figuren in Afghanistan kan u maar weinig vertellen. U kent Ashraf Ghani, Abdullah, Karzai en Daoud Khan (CGVS 3, p.13). De legendarische verzetsstrijder Ahmad Shah Masoud, wiens portret in de Afghaanse gemeenschap vaak voorkomt, kent u dan weer niet. U vraagt zich af of hij een taliban leider is (CGVS 3, p.13).

Ook Hekmatyar, de leider van Hezb-e Islami, is volgens u een talibanleider (CGVS 3, p.13). Hekmatyar speelde niet alleen in het verleden een belangrijke rol in de Afghaanse politiek, op het moment dat u in Kunar was, was dat een bolwerk van zijn beweging (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.1). Vervolgens gevraagd naar Kashmir Khan, een van de bekendste commandanten van Hezb-e Islami en die zelf in Kunar is gevestigd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2), zegt u van hem gehoord te hebben en zegt u dat hij misschien iets te maken heeft met Hezb-e Islami (CGVS 3, p.23). U kan verder helemaal niets over hem vertellen (CGVS 3, p.25). Voor iemand wiens afkomst in die provincie zou liggen, jarenlang net over de grens met Kunar heeft gewoond en die in Kunar nog steeds familie zou hebben wonen (CGVS 3, p.5,7) is deze lacune in uw kennis verbazend, zeker omdat u zelf zegt dat Hezb-e Islami actief is in Kunar (CGVS 3, p.23). Hoewel u met enige moeite kan aangeven welke kleur het vaandel van de taliban en Daesh tooien, weet u ook niet dat Hezb-e Islami groene vlaggen gebruikt (CGVS 3, p.23). Gevraagd naar wie de grote leider was van de taliban, omdat u zelf altijd naar hen verwijst, geeft u toe dat u ook niet weet wie er aan het hoofd van deze beweging stond (CGVS 3, p.16). Mollah Omar stond jarenlang aan het hoofd van de taliban, en zijn dood in 2013 werd pas in 2015, kort voor uw vertrek, officieel bevestigd (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.3). Voor iemand wiens broer en oom voor de taliban zouden hebben gevochten (CGVS 3, p.7,20) is dat ook een vreemd hiaat in uw kennis. Uw oom Haji zou nog steeds bekend zijn omdat hij ooit een Russische helikopter heeft neergehaald. Toch kan u niets vertellen over wie aan de zijde van uw oom heeft gestreden en of hij nadien nog steeds banden had met zijn toenmalige strijdmakkers van de mujahedin (CGVS 3, p.17), wat de geloofwaardigheid van deze uitspraak toch ondergraaft. U herkent Dostum als de deputy van Ashraf Ghani (CGVS 3, p.24) maar omschrijft hem als de leider van de Farsi-sprekers en legt niet de link met de Oezbeken waarvan u ooit hebt gehoord (CGVS 3, p.24). Over de Pansjiri's kan u ook niet de minste info geven (CGVS 3, p.24), zelfs al was het maar de eenvoudige vaststelling dat Pansjiri's afkomstig zijn uit de Pansjir-vallei in Afghanistan. U hebt het steevast over Farsi als u Dari bedoelt (CGVS 3, p.24) en vernoemt niet één keer de Tadzjieken, de tweede grootste bevolkingsgroep in Afghanistan. Gevraagd naar rijke en machtige Afghanen die hulp bieden aan Afghaanse vluchtelingen in Pakistan noemt u Altaf Hussain en Mansur Pashtun (CGVS 3, p.24-25). Dit zijn allebei Pakistaanse politici (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4). U kan ook niet duiden welke groep of partij het vluchtelingenkamp controleerde waar uw familie heeft gewoond en met wie zij dus banden zouden hebben gehad (CGVS 3, p.12-13). Volgens u hebben ze ook geen enkel contact meer gehouden met de leiding van het kamp waarin ze al die jaren hadden verbleven (CGVS 3, p.18), wat gezien hun precaire situatie verwondering wekt.

U noemt twee Afghaanse radiozenders bij naam als u wordt gevraagd of u radio luisterde, maar wanneer gevraagd naar Afghaanse zangers of muzikanten, toch een voldoende eenvoudige vraag voor iemand die naar Afghaanse radio luisterde, komt u niet verder dan een verwijzing naar Tandi Kochi. Volgens u zijn er veel zangers maar hun namen bent u vergeten omdat u analfabeet bent (CGVS 3, p.13). Het valt moeilijk in te zien waarom uw voorgehouden ongeletterdheid een invloed zou hebben om hetgeen u hoorde op de radio te herinneren. Deze zaken staan volledig los van elkaar. Het Commissariaat-generaal heeft geen informatie gevonden over een Afghaanse zanger met die naam en kan dus bevestigen noch ontkennen dat hij bestaat. De naam Ahmad Zahir, mogelijk de bekendste Afghaanse muzikant ooit, iemand wordt omgeschreven als een nationale held (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5) doet bij u ook geen belletje rinkelen: u antwoordt met stelligheid dat hij momenteel de provincie Nangarhar vertegenwoordigt in het Afghaanse parlement (CGVS 3, p.14).

U vertoont ook opvallend weinig interesse in uw land van herkomst. Zo ontkent u kortweg het nieuws uit Afghanistan te volgen (CGVS 3, p.14). U verklaart later dat u wel nieuwskanalen hebt "geliket" maar dat u het niet zelf kan lezen (CGVS 3, p.21). Aangezien hierboven reeds is aangehaald dat u toegeeft Arabisch te kunnen lezen moet deze hindernis sterk gerelativeerd worden, en bovendien beschikt u over een smartphone (CGVS 3, p.6) waarmee u een bijna onbeperkte hoeveelheid aan audiovisuele nieuwsberichten kan volgen. Dat u verklaart geen nieuws uit Afghanistan te volgen getuigt dus vooral van een merkwaardige desinteresse in het land waarop u trots lijkt zijn (CGVS 3, p.26).

U erkent dat u niet veel weet over Afghanistan. Los van de uitspraken die tonen dat u weinig belangstelling aan de dag legt voor wat daar aan de hand is, wijst u er ook op dat jullie in Pakistan woonden en niet durfden praten over Afghanistan omdat iemand het zou kunnen horen en dat jullie daardoor problemen zouden kunnen krijgen (CGVS 3, p.14). Dat is een weinig overtuigende uitleg voor uw povere kennis over Afghanistan.

Uw familie zou ook beschikking hebben gehad over vluchtelingenkaarten in Pakistan, maar om jullie Afghaanse nationaliteit te verhullen zou uw familie deze kaarten hebben weggegooid (CGVS 1, p.16, CGVS 2, p.3, CGVS 3, p.17). Het valt nauwelijks ernstig te nemen dat uw familie gelooft dat het vernielen van deze kaarten de Pakistaanse autoriteiten voor de gek zou houden, a fortiori omdat uw vader niet alleen documenten van zijn tijd in het vluchtelingenkamp had bewaard, maar ook en vooral omdat hij volgens u in Afghanistan een taskara was gaan halen, iets wat zijn nationaliteit even duidelijk zou aantonen als een vluchtelingenkaart van Pakistan (CGVS 3, p.15). U verklaart eerst ook niet te weten waarom uw vader naar Afghanistan terugreisde, om dan toe te voegen dat uw vader heimelijk naar Afghanistan ging als er een begrafenis is (CGVS 3, p.15). U geeft ook geen afdoende uitleg als u wordt gevraagd op welke manier de afwezigheid van officiële vluchtelingenkaarten voordelig zou zijn voor uw familie (CGVS 3, p.17). Dat u trouwens verklaart dat uw familie ondertussen misschien wel weer kaarten heeft (CGVS 1, p.17) getuigt niet van een doorleefde ervaring van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Het mag immers worden aangenomen dat deze gemeenschap er goed van op de hoogte is dat men dergelijke kaarten alleen kan verlengen, en een nieuwe kaart alleen krijgt op vertoon van de oude kaarten (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6). Ondanks het feit dat u erop gewezen bent dat u mogelijk bij UNHCR kan laten bevestigen dat uw familie in Pakistan als vluchtelingen geregistreerd stonden (CGVS 2, p.5-6; CGVS 3, p.17-18) hebt u geen enkel document daaromtrent neergelegd en blijkt u daartoe zelfs geen poging ondernomen te hebben. U lijkt de naam van hulporganisatie UNHCR zelfs voor het eerst te horen op het CGVS, wat bizar is in het licht van wat de UNHCR betekent voor vluchtelingen in Pakistan. Ook over andere hulporganisaties die actief waren in de kampen kan u niets zeggen, iets dat u wijt aan uw jonge leeftijd toen jullie het kamp hebben verlaten (CGVS 3, p.15). Het is overigens ook frappant dat u verklaart dat uw familie niet genoeg roepies heeft om zich elders in Afghanistan te vestigen (CGVS 2, p.14), terwijl u beweert dat Afghanen die terugkeren naar hun land van de huidige president een huis cadeau krijgen (CGVS 3, p.23), een financiële ondersteuning die een terugkeer veel makkelijker zou maken voor hen. Uw bewering dat jullie niet kunnen terugkeren omdat jullie vijanden daar voor de overheid werken is ook niet aannemelijk omdat verschillende familieleden zijn teruggekeerd naar Afghanistan (CGVS 3, p.7), verwanten van u nog steeds de grond in uw herkomst dorp bewerken (CGVS 3, p.7) en u zelf uw dorp hebt bezocht om net als uw vader een taskara te laten maken en bij uw tante te verblijven (CGVS 3, p.7,18). U wijzigde bovendien uw verklaringen: daar waar u het tijdens uw tweede gehoor plots had over een landconflict (CGVS 2, p.14), doet u tijdens het laatste interview een verhaal over bloedwraak (CGVS 3, p.11). Doorheen uw verklaringen hebt u dus geen aannemelijk beeld geschetst van de levensomstandigheden en realiteit van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan.”

Gelet op voorgaande vaststellingen maakt verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk.

Evenmin maakt hij zijn voorgehouden profiel van Afghaans vluchteling in Pakistan aannemelijk. Behoudens het hoger vastgestelde waaruit ook blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van het bestaan van UNHCR in Pakistan, stelt motiveert de bestreden beslissing ook terecht: “Tot slot moet er nog gewezen worden op de ongeloofwaardige uitspraken die indiceren dat u geen klare wijn schenkt over het netwerk waarover u beschikt. Zo blijkt u op Facebook bevriend te zijn met Pakistanen over het hele land (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7). Nochtans hebt u Facebook pas ontdekt in Europa, en kende u Facebook niet toen u in Pakistan woonde. U hebt pas in België een profiel aangemaakt (CGVS 2, p.7). Dat u kennelijk contact houdt met mensen in andere delen van Pakistan verklaart u in eerste instantie door erop te wijzen dat mensen uit uw streek, Bajaur, kunnen vertrekken om elders te gaan studeren of werken. U kent deze mensen niet persoonlijk, zo beweert u, maar aanvaardt telkens de requests die zij sturen. Omgekeerd kennen zij u wel want toen het nog veilig was in Bajaur kwamen mensen daar vaak picknicken in een aangenamer klimaat (CGVS 3, p.18-19). Deze uitleg over waarom een illegale Afghaanse vluchteling die beweert te kunnen lezen noch schrijven vrienden heeft die van Pakistaanse universiteiten zijn afgestudeerd is allerm minst overtuigend te noemen, zeker als u pas na aankomst in België met Facebook begonnen bent, en dus al lang uit hun leven bent verdwenen. U verklaart dat meer dan de helft van uw Facebookvrienden Afghanen zijn, en dat enige twijfel over uw nationaliteit op basis van uw bezigheden op Facebook derhalve onterecht is (CGVS 3, p.19). Vervolgens ontkent u een van uw Facebookvrienden in uniform te herkennen als die u wordt getoond, en speculeert u dat zij op uw Facebook zijn verschenen omdat u soms andermans toestel gebruikt om in te loggen op Facebook (CGVS 3, p.20). U gaf eerder ook aan dat u de namen van andere Facebookcontacten niet herkende, en vertelt dan over iemand die u onderweg hebt ontmoet en wiens Facebook-ID u had gekregen (CGVS 3, p.15). Dat lijkt te wringen met uw uitleg dat u pas in België een profiel hebt aangemaakt.

De oom die via Facebook de foto's heeft doorgestuurd die u hebt neergelegd kan u ook niet tonen: u hebt hem per ongeluk gewist uit uw vriendenlijst en kan hem sindsdien niet meer terugvinden (CGVS 3, p.6). Met deze weinig aannemelijke verklaringen versterkt u enkel de indruk dat u probeert om een goed zicht op uw netwerk en uw werkelijke levensomstandigheden te verhinderen."

Aangezien verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit noch zijn situatie in Pakistan aannemelijk maakt en door zich te bedienen van valse verklaringen verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, toont hij niet concreet aan nood te hebben aan internationale bescherming.

De Raad sluit zich aan bij de bestreden beslissing waar deze besluit als volgt: "Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Shigal gelegen in de provincie Kunar en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De verwijzing naar de situatie in Pakistan omwille van een eventuele verwijdering naar Pakistan is niet dienstig. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS